

En undseelig kobberske

af Helle Toftdahl Olesen, projektmedarbejder, Museum Thy

Eller er den?

Museum Thys samling havde sin spæde start med denne kobberske i museets fader, P. L. Halds skrivebordsskuffe. Skeen har sikkert været forgyldt og er fra ca. 1840'erne i senempire-stil. Skeens skaft er udsmykket med en enkel planteornamentik.

Da skeen blev afleveret i 1903 – efter at være gravet op i Hvidbjerg Klitplantage – var den knap 70 år gammel. Nu er den snart 180 år gammel – og har været udstillet i de 114 af dem. Således også i den sidste særudstilling på det gamle Thisted Museum, »Ting fra Thy«.

På den måde kommer denne undseelige ske til at være billedet på startskuddet til hele Museum Thys historie og derved få stor betydning for eftertiden. Ikke på grund af sin oprindelige funktion eller den (manglende) historie, der knytter sig til, men netop fordi den er indsamlet og registreret i museets samling.

På et af de ældste registreringskort er der på et tidspunkt blevet tilføjet »muligvis benyttet til røgelse« – en oplysning, man ifølge notatet har fået af den lokale ekspert, guldsmed Henningsen. En anden, næ-

sten lignende ske i museets samling har en lille hældetud. Denne er registreret som flødeske, altså en helt almindelig brugsgenstand.

Hvad ligger til grund for opfattelsen som røgelseskke, og hvorfor er ske nr. 1 ikke blevet tolket som en del af et serveringssæt? Og hvorfor er der ingen, der har overvejet baggrunden for, at skeen blev fundet ved plantningsarbejde i klitterne. Hvem har dog brugt den til sit oprindelige formål?

Skeen fortæller os dermed også om, at den samtidig, hvor genstanden beskrives, har betydning for, hvilke oplysninger, der vurderes som væsentlige. Det kan være svært at registrere, så eftertiden kan bruge oplysningerne.

Skeen er derfor også et billede på, hvordan registreringspraksissen har ændret sig igennem tiden. Fra P. L. Halds håndskrevne protokol over de maskinskrrevne kort til den digitale registrering i skiftende databaser. Der er vekslende fokus på selve skeens form og materiale, på dens proveniens og på fundomstændighederne – alt sammen oplysninger, der giver museumsgenstande værdi.

